

Z. NÉMETH ISTVÁN

Meccs

Nincs több élete, csak ez
a féligélt. Levonul a pályáról
félidőben, rágyújt, behallik
a nézők éneke, megmosakszik.
Nézi a málló falakat,
s mint tükör a foncsorát,
úgy veszi el józan egyhitét.
Valami jelet kéne hagyni,
ha nem jönne vissza
a saját lábán. Kulcsával
ró nagy sötét jelet, s már
tetoválva az öltözőszekrény.
Nem látni, az edző odafentről
néz-e, csak a mentők távoli sikolya,
egy rádió közeli brummogása
zsongítja el, iszik még egy
kortyot, s a pályára
nehéz szívvel megy ki újra,
szemébe zöld karikák
lopakodnak, a nappal szemben
fut, lelkével érzi meg, amikor
rezzen a háló.